

Povestea Toscanei de Vâlcea – Podgoriile Drăgășaniului

Agerpres

Dacă în Moldova există Odobești, iar în Muntenia Dealul Mare, Oltenia are, la rândul ei, o importantă, veche și de tradiție zonă viticolă: Drăgășani. Târgul din sudul Vâlcii, situat unde „soarele iubește cel mai mult colinele blânde ale luncii Oltului”, trăiește înconjurat din toate părțile de soiuri de vin premiate în toate colțurile lumii.

Într-un spațiu relativ restrâns, regiunea viticolă Drăgășani se extinde în vestul și spre nordul orașului Drăgășani și se compune din mai multe arii viticole, repartizate pe localități: Dealul Oltului, Drăgășani, Călina, Prundeni, Zăvideni, Orlești și Scundu, Sutești, Verdea și Mitrofani, Crețeni, Nemolu, Aninoasa și Olteanca.

„Podgoria Drăgășani are o tradiție de peste 500 de ani. Printre proprietăți figurau viile Banului Buzescu, Banului Ghica, Clucereasa. Principii Bibescu și Știrbei, ca și multe alte vechi familii nobiliare, au posedat, de asemenea, vii cu renume în plaiurile amintite. O primă vie americană altoită s-a plantat la Bărăția, în anul 1895, de prefectul de Vâlcea de atunci, D-tru Ghe. Simulescu, din îndemnul lui Ioan C. Brătianu, care i-a adus și câteva pulverizatoare Vermorel pentru stropitul contra manei, după ce făcuseră dovada la Florica (Muscel) că dau rezultate bune”, spune Gheorghe Iordache, fost primar al orașului viilor și unul dintre cei mai mari viticultori din zonă.

Conform acestuia, ampelograful francez J. Roy Chevier, vorbind despre podgoriile din trecut ale țării noastre, precizează că aici posedau vii de frunte domnitorii, boierimea și mănăstirile, făcând vinuri bune, pentru masă și pentru

export. J. Roy Chevier mai spune că „vinul de Crâmpoșie din Drăgășani a fost încercat pentru șampanizare la Stuttgart de către N. Benger, dând cele mai fericite rezultate”.

Vinurile de Drăgășani au fost premiate în Franța, unde chimistul german dr. C. Bischof, membru al juriului, analizându-le, le-a calificat astfel: „Vinul alb românesc este un vin normal, excelent, care trebuie considerat ca un vin curat, natural. Vinul roșu se arată, în toate normele esențiale ale analizei, de aceeași calitate ca și vinurile roșii franceze, mai cu seamă cu vinurile de Bordeaux și cu vinurile roșii cele mai bune”.

Vinurile au fost apreciate din nou cu ocazia Expoziției Universale de la Paris din anul 1900, când au primit medalii, printre alții, I.C. Brătianu pentru vinuri albe, roșii și tămâioase din recoltele 1886 și 1889 și M.C. Danaricu pentru tămâioasă și vin alb de Drăgășani, recolta 1890 și 1896.

Începuturile industrializării vinului îl au ca inițiator pe Joseph Condemine, negustor francez care exporta în Franța lemn de stejar pentru butoaie. Acesta s-a stabilit în 1846 la Drăgășani și, la 4 martie 1849, a elaborat statutul unei societăți anonime cu denumirea de „Compania de inologie” (oenologie), având ca obiect „negoțul cu vinuri” pe teritoriul Țării Românești, cu sediul la Drăgășani. Printre deținătorii de acțiuni figurau domnitorul Barbu Știrbei, boierii Ioan Filipinescu, Ioan Otetelișanu, Constantin Șuțu, Bengescu și câțiva francezi, printre care Labouret (căsătorit cu una dintre fiicele lui Condemine, Fairon).

În 1936, la Drăgășani, s-a înființat cea mai veche stațiune viticolă din România, aflată în subordinea Ministerului Agriculturii. Printre soiurile de vin create de Stațiunea Viticolă, în cei peste 80 de ani de activitate, pot fi

menționate soiuri pentru struguri de masă cu coacere timpurie, prezente și recunoscute pe plan național și internațional, Azur, Călina, Crâmpoșie selecționată, Vilarom, Novac, Negru de Drăgășani, Alutus, precum și selecții clonale – Sauvignon 62, Tămâioasă românească 104, Cabernet Sauvignon 7.

Naționalizarea, din fericire, nu a afectat soiurile de vin, dar a făcut mult rău proprietarilor. Printre cei care au pierdut totul a fost prințesa Maria Știrbei, care moștenea cel mai mare domeniu viticol din țară. Acesta a intrat în proprietatea IAS Drăgășani. Dar, paradoxal, comuniștii au respectat industria viticolă și au preferat să aducă specialiști la acest IAS și la stațiunea de cercetare.

„După 1990, industria vinului din Drăgășani intrase în declin, mai rău era că oamenii, recuperând pământul, au început să scoată viile nobile și în locul lor să pună porumb”, subliniază Cristian Nedelcu, actualul primar al municipiului Drăgășani.

Aproape 10 ani a durat acest dezastru, spune el, dar odată cu legea retrocedărilor, urmașii celor care deținuseră podgorii celebre au reușit să reintre în posesia lor și să reînvie tradiția viticolă.

În 2001, viile și crama Știrbei au fost restituite moștenitorilor de drept. Baroana Ileana Kripp, nepoata prințesei Știrbei, în dorința de a face să renască această tradiție a familiei, împreună cu soțul ei, a reînnoit viile și a dotat crama cu tehnologie modernă, cu scopul de a îmbunătăți performanța procesului de vinificare și de a oferi clienților vinuri de cea mai bună calitate din Domeniile Știrbei din Drăgășani.

Alături de podgoriile Știrbei, în Drăgășani există Casa de vinuri Isărescu, Cramele Iordache sau Cramele Avincis (ale lui Valeriu Stoica).

„Alura nobiliară a vinurilor de Drăgășani vinde bine vinurile. În lumea modernă și globalizată, distincția nobiliară asociată unor bunuri comune este un element de marketing deloc neglijabil”, spune Nedelcu.

În prezent, potrivit datelor statistice, Crâmpoșia de Drăgășani se vinde bine în Austria și în Franța, iar tămâioasa românească de Drăgășani este cel mai bine vândut vin al podgoriei în Franța. Pe piața franceză, vinurile de Drăgășani sunt socotite – cel puțin ca preț – de nivel mediu. Se vând cu 11-12 euro.

Pe Dealul Viilor, potrivit specialiștilor, asemănător regiunii Toscana, primăria a demarat un proiect de turism de nișă. Drumul viei și vinului va trece prin aproape 300 de hectare de viță de vie și va uni patru crame. Întreaga promovare a fost făcută cu bani de la Guvern și fonduri europene. În drumul viei și vinului vor fi investiți 5 milioane de lei, iar un milion de euro a fost deja folosit pentru refacerea unui muzeu unic, al viei și vinului, care va deveni o altă atracție turistică a zonei.

„Pentru Drăgășani, cea mai mare provocare o reprezintă, așadar, promovarea turismului viticol în stil occidental. În contextul actual, turismul viticol reprezintă pentru Drăgășani o necesitate, deci are caracter imperativ. Drăgășaniul are potențialul francezilor, italienilor, spaniolilor. Bunăstarea Drăgășaniului depinde în cea mai mare măsură de dezvoltarea acestuia din punct de vedere economic”, este de părere edilul din Drăgășani.

Proprietarii de crame și-au construit pensiuni și așteaptă turiștii care vor să respire aroma de poveste a vinului nobil de Drăgășani la o plimbare prin vie, la cules, la făcutul și

la degustatul minunatei licori.